

VRAAG EN ANTWOORD

Van de heer **Jaime Jurdan** ontvingen wij een antwoord op de vraag van de heer **Eddie Van Haverbeke**. (Gh. T. 1999 - N° 3 - p. 180)

"Als leerling van het Instituut Decroly - Lagere Hoofdschool voor Jongelingen - Begijnhofdries te Gent, gedurende de jaren 1920-1926, had ik als klasgenoot en beste vriend Joris Van de Putte.

Tenminste 3 maal werd de ganse klas uitgenodigd het bedrijf "Confiserie Lux" te bezoeken met onze goede meester, onderwijzer Reyens in 2e en 4e studiejaar en meester Vander Eecken in het 5e.

Wij hadden dat natuurlijk te danken aan Joris. Ik herinner mij nog goed hoe wij naar huis terugkwamen, na het bezoek, met een grote zak snoepgoed, meegegeven door vader Van de Putte.

Ik herinner mij ook nog redelijk goed (wij waren toen bengels van 8 à 11 jaar oud) hoe de smakelijke spekken vervaardigd werden. Na het gesmolten suiker goed te hebben bewerkt en eventueel gekleurd (met eetbare kleurstof) werden er grote cilindrische rollen van meerdere kilo's gemaakt. Deze rollen kwamen terecht op een grote, licht hellende en verwarmde stenen tafel. Twee mannen moesten de cylinder heen en weer rollen en hem een min of meer kegelvorm doen aannemen. De rol nog zeer plastische suikermassa werd dan langs de top meer en meer uitgerokken, langs de lage kant van de tafel, tot eindelijk een lange kegel van 1 à 2 cm. diameter. De suiker was dan reeds redelijk afgekoeld en verstijfd. Twee vrouwen braken met een houten stokje stroken van ongeveer 20 cm. van de massa af en stopten die in een matrijs, waar onder druk de suikerstroken de vorm kregen van een suikerbol. De gevormde suikerbollen rolden verder bij de reeds afkoelende hoop suikerbollen.

Verder was er natuurlijk wel weging en verpakking. Er werden ook suikerbollen gemaakt met 2 of meerdere kleurfantasieën, bvb. een wit kruis op rode grond. Deze fantasie werd samengesteld bij de grote rol en door uitrekken verkleinde de tekening tot cilindrische kleine gekruiste suikerbollen.

Het is maar in 1979, toen ik met pensioen terugkwam uit Canada, dat ik vernam dat Joris, mijn schoolvriendje, het tot Dokter in de Geneeskunde gebracht had en later Algemeen Directeur van het AZ benoemd werd. Ik heb Joris nooit teruggezien, alhoewel ik in 1980-81 pogingen heb gedaan om de meeste van mijn klasgenoten terug te vinden. Het lukte maar voor mijn makkers van het Atheneum (Franse Afdeling) en kon, helaas, geen enkele schoolmakker van de Lagere school terugvinden."